

1

॥ इति उपांगललितावर्णनं ॥ ६५
पत्रे १६ समग्र

ज्ञाः श्री गणेशाय नमः उषांगललिताव्रतं विधानं तस्य नक्षत्रे हं व्रतस्या
 स्य तपोधनाः शुक्लपक्षस्य पंचम्या मिश्रे मासि च रेद्वतं गर्जितं संध्योः स्या
 स्यं दिनद्विद्विहस्यो तथा निर्वर्त्तय व्रतकं कर्म शुचिः संगविवर्जितः ततो गत्वा
 वनं विप्राः पार्थयामि वनस्पतिं आपस्वमसि देवराज्यो तिष्ठां पतिरेव च पा
 पं नाशाय मे देव वाश्च नः कर्मभिः कृतं वनस्पतिप्रार्थना आपामार्गसमुद्भूते
 दंतकाष्ठं करोम्यहं तदंतधावनं मातः प्रसन्ना भव सर्वदा दंतकाष्ठं गृहीत्वा
 वचं चारित्र्यात् तथा स्तुपेत् चारित्र्यात् तथा श्लोकं लिप्युः विधानं च दंत

नि

रामः

२०

१

धि

2

काष्ठाभ्युपादायतडागंवातदीव्रजेत् मुखदुर्गंधिनाशायदंतानां च विशु
 द्ध्ये शीवनाच्चैव गात्राणां कुर्वेहं दंतधावनं दंतधावनं चर्वाणि मज्जनानि समा
 चरेत् स्नानं च विधिं बद्ध्वा ततो दूर्वासमानयेत् तद्यथा दूर्वं अमृतसंभृते
 शतमूलैः शतां कुरे शतं नाशय पापा निशतमायुर्विवर्द्धय इति दूर्वा प्रार्थना
 ततो गृहं समागत्य प्रभिर्मन्त्रैः प्रष्टव्येत् एवं शुभतिथौ मम सर्वसंपत् प्राप्ते उ
 पांगललितां प्रजां करिष्ये नीलकौशेयवसनां हेमाभां कमलासनां भक्तां मा
 परदां नित्यं ललितां चित्तं याम्यहं ध्यानं आगच्छ ललिते देवि सर्वसंपत्प्रदायके
 ३४ आचम्य प्राणानायम्य मम पुत्रविद्यारोगनिर्मुक्ति सुखगोविजय पुष्ट्यायुष्यादिकामः
 स्त्रीणामेवैधव्यकामा उपांगललितां जत कल्पेन्न विधिना ४३

२ यावद्भूतं समाप्येतावन्त्वं संलिङ्गाभव आवाहनं कार्त्तस्वरमयं दिव्यं नानाम
 शि गणान्वितं अनिकभक्तिसंयुक्तमासनं प्रतिगृह्यतां आसनं गंगादि सर्व
 तीर्थे भ्यो मया पार्थ न आहृतं तोयमेतत्सु ख स्पर्शं पार्थ प्रतिगृह्यतां पा
 र्थ मिधीनां सर्वरत्नानां त्वमनर्घ्यं अशोक्तेनैः ह्यसि तथापि भक्ति संयुक्तं
 गृहाणा र्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं पारलो सीरक ईर सुरभिश्चादुशीतलं तोय
 माचमनीयार्थं शिशिरं प्रतिगृह्यतां आजमनं ततः पंचामृतस्नानं आप्या
 यस्वेत्यादि मंदाकिन्याः समानीतहेमांभोरुहवासितं स्नानाय ते मया भक्त्या

रामः
 २

३
 नीरं स्वीकृत्यतामिति स्नानं सर्वभू^{क्रि}माधिके सोम्ये लोकलज्जानि वारके मयो
 पपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां वस्त्रं मलयाचलसंभूतं धनसारमनोह
 रं हृदयानंदनं चक्रचंदनं प्रतिगृह्यतां गंधं अक्षताः विमलाः क्रुभाः मुक्ताम
 शिसमप्रभा भूषणा र्थं मया देवि देहि मे निर्मलां धियं अक्षताः मालतीके
 तकी जातीचं पकेभ्यो वरानने मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां
 पुष्पं अथांगदूजा उपांगललिताये नमः पादौ पूजयामि भद्रकालेन जा
 तुनी सिद्धेश्वर्यै जंघे विश्वरूपिणे कटिं देव्यै नामिं शिवार्यै हृदयं

३

महादेव्यै वाङ्मः प्रकृतिभद्रायै करौः सरस्वत्यै मुखं लक्ष्म्यै करौः भवा
 न्यै ललारं विंध्यवासिन्यै शिरः पूजयामि देवदुमसमुद्भूतं कालागरुस
 मन्वितं आग्नेयतामयधूपे भवानी धारातपसाः धूपं च हृदि सर्वलोकस्य
 तिमिरस्य निवारणं आर्तिकं कल्पितं भक्तपागृहाणा परमेश्वरि दीयं
 मोदकाष्टपलत्रयं वरकोदुवशादिभिः संयुतं पायसेना न्नैवेद्यं प्रति
 गृह्यतां नैवेद्यं इदं फलमिति फलं कर्षरैः लालवर्गैश्च तां दूलीदलसं
 युतं कमुकस्य फलं तुभ्यं तां दूलीदलं प्रति गृह्यतां तां दूलीदलं हिरण्यपदं प्रति

३

नीराजनं नमस्कारान्तं

दक्षिणां अथ पूर्वकुरात्तद्वचवारिंशन्नथाष्टमिः अधिकान् हस्तमादाय
मंत्रमेतत्पठेत्सुधी चत्वारिंशन्निकृत्वायं सप्तकृत्वासमाचरेत् ततो वाराकमा
दाय मंत्रमेतत्पठेत्सुधी बुद्धप्ररोहसततममृताहरितालिका यथेयं ललितेमा
ततथा मे स्युर्मनोरथाः श्रुत्वा प्रजयेद्देवी मेव पूर्वकुरैः सुधी चत्वारिंशन्निकृ
त्वायं सप्तकृत्वासमाचरेत् ततो वाराकमादाय विंशत्यानटकादिभिः चतमेने
नमन्ते आचार्यानिवेदयेत् उपांगललितादेव्या व्रतसंघर्षाहेतवे वाराकं द्विजव
र्षीयसहिरवायंदशम्यहं ~~चत्वारिंशन्निकृत्वायं सप्तकृत्वासमाचरेत्~~ ललिता

प्रति गृह्णाति ललिता वेदक्षति च ललिता तारकोभाभ्यां ललिता येन मोनमः
 ततः कथां समाकरापि वाशाकां न स्पृश्यया स्वयमाद्या तदेवान्वा गयतः सह
 बांधवैः रात्रौ जागरां कुर्यान्त्यगीतादिमंगलैः प्रभाते पूजयेद्देवीं ततः कुर्याद्वि
 सर्जनं आवाहनाशक्तियुक्ता ललिता पूजिता मया मातर्मा मनुगृहीतश्च
 गम्यतां निजमंदिरं इति पूजाविधानं संपूर्णं स्तुतुवाच पुराकेलासशि
 खे सुखासीनं भगवन् कथयंतं कथां दिव्यां द्रष्टुं मे हर्षयः नृस्य
 कृपुः महासेन महदेव नंदनानंतविजयम् ॥ अख्यानि सुपुत्रपाति श्रुतानि

रामः
 ६

वयं २

नित्यप्रसादतः २ कथास्वदत्तांभोजप्रस्तुताभूरिभूविका नटसिमधिग
हाम । पायं पायं सुधाशिव ३ शुश्रूषवो धैतं देव्याः प्रतंत कथयस्वनः मनोमि
लखितार्थांतां सिद्धिर्यस्मिन्कृते भवेत् ४ स्कंद उवाच साधुष्टं महादेव्याः
माहात्म्यं मुनिपुंगवाः वक्षि सर्वविधानेन तद्गुरा ध्वं जाधितं ५ भृगु क्षेत्रे
किल पुरा विप्रो भूजौ तमाभिधः श्रुतिस्मृतिपुराशाशोधनी च वदुर्वाधवः ६
अपत्यार्थे वदुर्विधं तपस्ते ये सुदारुणां अनपत्यस्य तस्या धनुस्तानि यजतः
सुतो श्रीपतिर्गोपतिश्चेति विदधे नामनीतयोः ७ अविरेशो वकालेन सपे

जलमगाद्धिजः तोतुवालो धनं चंदुर्द्धित्वा तद्र्मचारिणो ८ सती विवेशादहनं
 स्वर्गातुं पतिना सह अथ ते बांधवाः सर्वे हा कष्टमिति संसृतिं ९ निमिंदुर्द्धः खिताः
 पशुस्तत्क्रियां पारलौकिकां अथामुरव्यसपत्नीभूतभ्रातासजगृहे धनं १० अ
 पुचत्तो वद्गृहे न निजमानीय दुर्मनाः नास्ति चक्रे धनं सर्वं आभ्यां किं विन्तवै रदौ ॥
 न तो मौं जी धरो वाली वंधुभिः कथितं वसुः यथा चाते पितृद्रव्यं देहि नो दायमित्यथ
 सताद्वे गतं द्रव्यं युवां केन प्रतारितो निर्गहतां मम गृहादि परुषं वदुः १३
 तो तद्वो भिनि विस्तीर्णालो श्रीपतिगोपती वभाभाते मिथः कष्टं धिगहो पितृही

नृता १४ या मो देशांतरं तत्र स्वजनीनास्तिकञ्चन अनाभास्येव सुहृदो जगत्स
 उद्दिशसु तत्रां १५ मिक्षाचारौ वृद्धदेवा रवना निसरितो गिरीन् समतिक्रम्य
 ययतुर्विशालां नामतः पुरीं १६ कासारभीक्षां चकारे तौ तस्याः सन्निधौ रुभं
 पंउरी कवना कीर्णं रक्तपद्मो परोभितं १७ संध्या भभ्रसितं चारुयथा तारां किंते
 नभः आंतौ पथिगतौ वालौ क्षरां विभ्रम्य तत्ररे १८ आचम्य शिशिरं तोयं स
 स्मृतुस्तौ यथाविधिः गता ध्वखेदौ विप्रास्तौ दृष्ट्वा ते पुरं तदा १९ विथीं चतु
 स्पृह्युतां चारुगोपुरसंदितां देवतागारं रुचिरं सौधराजि विराजितं २०

६ नानावासमतिक्रम्य विप्रावासमवापतुः कस्य चित्त्वथ विप्रस्पृष्टुत्पिपा
 यासादितो गृहं २१ ईश्वरुर्वेदिकायांतो उपविष्टौ श्रमातुरौ स्वामी तस्या
 थगो हस्य विवेक इति विश्रुतः २२ आगतौ वैश्वदेवांते सदृशां तिथी
 द्विजो अनाष्टक्य श्रुतं शीलं तपो श्रुकुलनामनी २३ ऋषि वत्सज
 यामासस्मरन्धर्मं सनातनं अथ तो भोजयामास स्वादुर्लेन सह तमना
 २४ तो ब्रह्मचारिणो बालौ स्वसपर्यां विलोक्य च देशबंधुपरित्यागरेवेदमुक्तौ
 वभूवतु २५ अथाष्टक द्विवेकसौ कौयवांकुत आगतौ किमर्थमल्पव

रामः
 ६

सर्वकार्यकरं नृणां स्त्रीणां चैव सुस्मिन् विरोधतः विद्याकामेन कर्त्त-
 व्यंतथैव धनकामपया ॐ सर्वाधिनाच कर्त्तव्यं व्रतमेतदनुत्तमं विद्या-
 कामो तु तो वालो व्रतमाचरतु मुदा ३४ भक्तितो गुर्वनुशातो यथाशक्ति
 यथाविधि तो तत्प्रसादात् सकलं शास्त्रं वेदानधीयतु ३५ अल्पस्मिन्
 ह्यग्ने वालो विवाहार्थं च कर्तुं श्रीपतिर्गोपतिश्चैव व्रतमेतत्तयो धनाः
 ३६ अचिरं शीघ्रकालेन मासि माघे तयोर्गुरुः स्वाविवाहो चित्तं कल्पानाम्ना-
 गुरावती दिशु ३

३७ विनीतायश्चुनवतेष्टने श्रीपतयेदहौ विचार्यवांघवेः साकंतदापुरापेतु
 वासरे ॐ पारिवर्ह्वदुमुदाप्रादात्तदुहितवत्सलः विवेकोऽपिमुहंलेभेमानुरा
 गोविलोक्यतौ ॐ अन्पादिपुनरेतत्तुव्रतंदेव्याश्चवेरतु भ्रातरौतौनिजंदेशं
 इहंतौचधनादिकं ४० अथान्येहनिकस्मिंश्चिन्तौउपाध्यायश्चतु स्वामि
 न्युष्मत्प्रसादेनविद्यांलभ्रातथावसु ४१ अनुजानीहिगच्छानोनिजंदेशमि
 तोयतः इत्पाकर्षसमालोच्यशुभंवासरमाहतः ४२ स्वयंप्रापयितुंविप्रौ
 तौतांकन्यांचनिर्ययौ अथदेव्याःप्रसादेनपितृव्यस्यतथैःकिल ४३ अन्वेस

रोमनिर्जाताकृतौ श्रीपतिगोपतीः निर्गतौ कंगतौ दिशंवसतः केत्पचिंतयत् ४४
 लोकोनिर्दतिमाकुर्यात्तयोश्चैव रोमतिं दिदुस्तुततः सोपि निरयाय निजात्पु
 रात् ४५ किंविस्सनगरं प्राप्नो विवेकाश्चोद्धिजोत्तमः सद्भिः सः कल्पयासाद्रिक
 मन्मार्गं शनैः शनैः ४६ तत्र ते मांसमजनि संगमो मुनि सत्तमाः विद्वान्कारतौ
 क्षुद्रा मध्यमेव्यसि स्थितौ ४७ भ्रातुस्तव सुतावेतो पालितौ पारितौ मया
 भवतामेव साभीष्य मायां तु मे स्थिता वर्यं ४८ इति श्रुत्वा विवेकस्पवचनं मुदि
 तो भवत् पाशना गुणावती विवेकेन विवेदिता ४९ अलिं ग्य चततो बालो मदी

१
कं

जिघ्रे पुनः पुनः अथ ते मुदिताः सर्वभृगुक्षेत्रं ययुस्तदा ५० सातिभिः सह
संगम्य शृणुष्व द्विस्तद्विचेष्टितं तौ पितृव्यगृहे कांश्चिदुषित्वा दिवसांस्तथा ५१
तन्धौ पितृधनं गेहं मिजं श्रीपतिगोपती विवेकाख्यो द्विजवरस्ततः स्वपुरमा
गमत् ५२ श्रीपतिर्गोपतेस्तत्र विवाहमकरोत्तदा तावैकचेतसौ सत्रं चक्रुर्बुर्वि
प्रतर्पशां ५३ श्रीपतिश्चाद्रथा युक्तः कनीयान्द्रव्ययज्ञांकितः विचार्य भार्यया सा
क्षि विभक्तः श्रीपतेरभूत् ५४ समीगान्द्रविधिना भुञ्जन् प्रमत्तो धनसंपदा न
देव्या राधने वक्त्रे न धर्मसुखलंपटः ५५ केनचित्त्वथ काले तनयं तस्य महाधनं

अकिंचनो गतश्चित्तं भार्ययाश्वासितस्तदा ५६ भवद्वातगृहे विप्राः भुञ्जंते
 बहवः सदा गच्छावो नुदितं कांततत्र भोक्तुमुभावपि ५७ एवं भोजनवेलायां भागत्या
 गत्पतद्गृहं भुञ्ज। भुञ्जन्निजगृहं याति स्म वदुवासरं ५८ कदा विदागतो यावद्भो
 पतिर्भार्यया सह उपविष्टेषु विप्रेषु भोक्तुं नाविंदतामनं ५९ अथां नरादोः सं
 कादो भोजनाय धुधातुरः उपविष्टः शीयते स्तु भार्यया सति वारितः ६० अस्मा
 दन्निष्टवैतरां त्वमुच्छिष्टं करिष्यसि परिविष्टेषु चान्नेषु पश्चाद्भुक्ष्वेति सोऽपि
 तः ६१ गोपतिर्भार्यया दृष्टस्ततो विमतस्मावभो अभुक्ते विनिःकम्पय यतुनि

रामः

६

१०
 ६२ ततः सजायां प्रोवाच निजमार्गं विचिंतयन् भ्रात्रामय्यसमं वित्तं
 संविभक्तमपि प्रिये ६३ दुर्गतो हं धनी ज्यायाश्च श्रूयतामत्र कारणां पुरावाभ्यां
 गुरुगृहे प्रतमाचारितं शुभं ६४ उपांगललिता देव्याः विद्यादिसकलं ततः प्रा
 ६ संभयात्तु पापेन परित्यक्तं प्रमार्द्यतः ६५ ज्येष्ठ-आचरते नित्यं तस्माच्छिस्तं नुसे
 यते तस्मादहं तदा भो ह्येयदा द्रक्ष्यामि तां शिवां ६६ इत्पुष्पा निर्गतस्तस्मा
 देहादहं तभोजनः तद्भार्या विंतया विष्टा सापि तस्मावन श्रुती ६७ भुक्तेषु ते
 सुविप्रेषु श्रीपतिः पर्यट्यतः कगतो गोपतिरिति तच्छ्रुत्वा सोपि दुःखितः ६८

६०

गोपतिस्तु सविदुर्गवना निवदुशो भ्रमन् दृष्टं च पथि कात्मारगे निदेव्या स्था
 नमभ्यगात् ६८ वचमेवा सरे प्राप्ते क्षुद्रपिपासादि तोवने अलब्धदर्शिनो दे
 व्याः दुःखितो निपयातह ७० तं कृद्गुगतमालोक्य भवानी भक्तवत्सला कृतापरा
 धमपितं अजुजग्राह चंडिका ७१ गतमूर्च्छः समुत्थाय दिगंता नवलोकयत् द
 दर्श दूरतोगो पंचाशत् तंगवांगशो ७२ तं दृष्ट्वा किंचिदाश्वस्तो यज्यो तस्या त
 कं शनैः अदृष्ट्वा को भवान्नाम कुत्र त्वः कुत आगतः ७३ को यं देशः क्व वासो स्ति
 दुरं किं नाम तदहं विशमा वचनं तस्य वक्तुं गोपः प्रवचक मे ७४ गोप उवाच

उपांगं नाम तगरं उपांगो नाम भूपतिः उपांगललितदेव्याः विद्यते तत्र मंग
 लं ७५ तत्र तपोहमदूरेणा द्विजगोपप्रजाभ्यहं श्याकर्णवचस्तस्य विप्रः प्र
 मुदितो भवत् ७६ सगोपसहितः सायं विचरन् प्रविशेह दूराद्दृष्टीतगरं पु
 रमध्ये तपोधनाः ७७ उपांगललितदेव्याः स्फटिकंगगनं लिहन् सौवर्णं न
 विविशे शाकल्यो नोपशोभितं ७८ अथोदयाचलः शीर्षादधानं भानुमंड
 लं त्वरितो गोपमामं प्रसादं सययौ मुदा ७९ प्रसाम्पदं उवद्भूमौ वद्भुज
 लिपुस्तदा उपांगललितदेवी मथ तोतुं प्रवर्जमे ८० गोपतिरुवाच न

मस्तुभ्यं जगद्रात्रिभक्तानां हितकारिणि जगद्गीतिविनात्रिन्मैसर्वमंगलमूर्त
 ये ॥ हत्वा निशुभमहिषप्रभृतीन्सुरादीन् इन्द्रो ह्येति जपेद्युतथाभिविक्ता
 कोकत्रयावनगृहीतमहावतारिमातः प्रसीद्वरदेकुरु मेऽलुकंयां ७ त्वां सु
 कये मुनिजनाः कुटिलीकृतां गीं नागीनि जेवपुष्पिकुंडलिनी भजंति सुतेपे वदे
 वमनुजाः कनकाखविंदवधासनामरवितांकमलांस्तुवंति ८ सापराधोस्मि
 शरणां प्राप्सस्त्वां जगद्विके इहानीमलुकं प्योहं यदीह सिक्कुरु खमे ९ इ
 तिस्तुत्यान्वशर्वांशी प्रणम्य च पुनः पुनः कृतसंध्याविधिस्तत्रोतेस्माकृत

रामः

१७

12
 मोजनः ८५ स्वप्ने मूर्तिमतीं देवीं विप्रप्रवृत्तं समादिवात् गोपतेन तत्सुष्टाहंगदो
 पागं महीपतिं ८६ मत्प्रजनकरं उस्पयात्तयस्वपिधानकं तत्प्रजयन्निजगृहेषु
 रामद्विमवाप्स्यसि ८७ स्वप्रज्ञाससंदेहो गोपतिर्जह्येतदा राजद्वीनविलासो
 नृपदारसमभ्यगात् ८८ प्रविष्टः सौनृपसभां प्रतीह्वयप्रवेशितः राज्ञां संमानि
 तस्तत्र निजसाहासने शुभे ८९ पृष्टागमनहेतुश्च यथाचेनृपतिं तदा देव्य
 र्जनकरं उस्पिधानं देहिमेनृप ९० उत्पथितः स विप्रेणा जातादेशो नृपो
 पदात् विधानकं नमस्कृत्य तस्मै वासोधनं ददौ ९१ आशीर्भिरभिनंद्याथ तमा

१३

मंज्यचभूपतिं उपांगललितदेव्याः प्रसादं पुनरागमत् ८२ परिपत्त्यां वि-
 कां तत्र स्वरितो निर्ययो विलात् समीपे स्वगृहं दृष्ट्वा हृष्टो गृहमुपागम्य सत् ८३
 सुहृद्भिः सह संगम्य सर्वतत्कथयन्मुदा दत्तयित्वा पिधानं तद्विदधे पारशत-
 तः ८४ प्रवमाराधयन्तु सुसमृद्धो भवत्युतः सोऽपि सत्रं समासे भेद्विजेभ्यो व-
 द्वासरं ८५ अथ तस्या भवत्कन्या ललितानामसुंदरी सा तपि धानमादाय
 विहर्तुं याति सर्वदा ८६ प्रमत्ता वा प्रियत्वाच्च पितृभ्यामनिवारिता कदाचि-
 त्सा वयस्याभिः सा कंगंगजलेशुचौ ८७ कीडं तीदृष्टो तोये नीयमानं कलेव

वि

राम-

१३

१३
 रं विधानहस्तासासिंचदद्याः प्राञ्जलिमिश्रदा ससर्पदष्टउत्तस्त्रोततोदेव्याः
 प्रसादतः सातिकांतं द्विजं दृष्ट्वा मनसा चक्रमेपतिं ८८ जुहावाभ्यवहाराय ज
 नकस्पनिकेतनं मार्गिचपरिपप्रद्वकुलशीलादितस्य सा १०० सचतत्सर्वभाच
 र्व्यौ गुराशशीतिनामतः ललितामंत्रयन्मार्गिगुराशशिमिति द्विजं १०१ परिवि
 ष्टेभ्युयान्नेषु पितुर्मवेशमनिद्विज गृहीतापोशतो भूत्वा भार्यां श्वभां त्वमप्यय
 १०२ मया तु मोदितस्तानः समांतुभ्यं प्रदास्यति तयोक्तो गुराशशिसुतश्च
 सर्ववकारह १०३ गोपतिर्भार्याभ्राजा समा लोकसनां धनः परिक्षिताय विप्र

४

त्वेविद्यायांकुलत्रयील्योः ४ प्रददौ सतशकन्यां ललितां गुराराशये त्रुमेभु
 हर्ते तु तयोर्विवाहं कृतवा अभुः ५ वराय प्राप्तो भ्यश्च ददौ वरुधनं मुदा विदधे
 च तयोर्गेहं नातिदूरं स्ववेश्मनः ६ तत्रौ सतु रतिप्रीतो मिथस्तौ दंपती चिरं पिधा
 नकं तु तन्नीते निजं ललितया गृहे ७ शनैरथ धनं सर्वं गोपते रगमज्जहात् गु
 राशशिर्धनी जाता महोदेव्याः प्रसादतः ८ करंडस्य पिधानं तज्जलन्याः वंदुवांस
 रं याचिता पितृवेषादा ललिता दूजयद्गृहे ९ अथ सा गोपतेर्जाया तस्यैवान
 र्धनाज्जतं वित्तं विविं त्याति पापाजामातरमघातयत् १० समिदर्थं वनं यातं स्व

रामः
 ३

यंतद्गृहमागता शोचंतीं ललितां कन्यां सतु देव्याः प्रसादनः १३ अथाय विपि
 नादेत्पुष्पांशुं शीते सुरवी गृहे पादसंवाहनं च केललितानस्य शोभना १४ तं दृष्ट्वा
 पतिता भूमीं प्रशाम्य च पुनः पुनः लज्जिता कृच्छतः पृष्ट्वा निजमाहस्म पातकं १५
 गुणशशिसदा तस्यै प्रायश्चित्तमदाद्बुधः सात्मानं वृद्धकालेन पुनः कृच्छादिभिः
 शनैः श्रीपते स्वचलां लहंती विलोक्य च तपोधनाः गोपतिस्तमथा पृच्छद्वा तत्त्वं व
 र्त्तसे कथं १५ किमाचरसि कल्याणं येन श्रीरचला त्वयि इति तस्य वचः श्रुत्वा श्री
 पतिर्विस्मितः पुनः १६ अस्मारयद्गृहं देव्याः यत्कृतं गुरु मंदिरे सोपि भक्त्या व्रतं

पुनः

१३

अत्रैव तं भ्रात्रोपदेशितं ७ ततोले मे पराष्ट्रिपुनश्च मुदितो भवत् उपागल
 लितादेव्याः कुर्यादाशधनं परं १८ इवमेतत्पुनराह तं माहात्म्यं कथितं मया
 कृतमस्यैश्च वदुभिस्तेपिलब्धमनोरथाः १९ विधानं तस्मिन् गृह्ये हंत्युशुच्यं
 तपोधनाः शुक्लपक्षे च पंचम्यां मिथेमासि चरेद्व्रतं २० गर्जितं संध्योस्त्याज्यं
 दिनदृष्टिस्तथा निर्वर्त्या वश्यकं कर्म क्रोधं भविर्जितः २१ चत्वारिंश
 तथाष्टौ च कल्पितानि विधानतः दंतकाष्ठान्मुपादाय शुचौ देशे प्रयत्नतः २२
 मंत्रेणानेन भोविषाः गृह्णीयात्पुरुषः शुचिः आयुर्वलयश्चोर्वचप्रजापतुः

रामः
 १४

वस्त्रनिच वस्त्रप्रज्ञांच मेघांच त्वन्तो देहिवनस्पते २३ अथ पूर्वकुरानटस्य
 पत्वारिंशत्तथाष्टच श्वमुक्तप्रकारेशावत्वारिंशत्तथाष्टच २४ तं दंतका
 षान्मुपादाय ततो गंगातरं व्रजेत् मंत्रेशानेन विप्रैर्द्रकार्प्यं वै दंतधावनं २५
 मुरवदुर्गंधिना शायरदनानां विष्णुद्रये धीवनाय च गात्राणां कुर्वहं दंतधावनं
 २६ दंतधावनपूर्वाणि मंज्रानि समाचरेत् ततो यथाविधिः स्नात्वा शुक्लवा
 साः गृहं व्रजेत् २७ सोवर्षा प्रतिष्ठां कृत्वा कल्पितो तत्र स्रजयेत् अथ पूर्वकि
 रानटस्य चत्वारो २८ अधिकान् हस्तमादाय मंत्रमेवं जपेद्बुधः बुधप्ररोहासत
 रिंशत्तथाष्टच। मा२

तममृताहरितालिका यथेयं ललिते मातृ तत्त्वामेस्पुर्मनोरथाः २८ इत्युक्त्वा
 पूजयेद्देवीं एवं पूर्वोक्तैः सुधीः ततो वाराकमादाय विंशत्पावटकादयः ३०
 कृतमेतेन मंत्रेण आचार्याय निवेदयेत् उपांगललिता देव्याः व्रतसंपूरणहेतवे
 ३१ वाराकं द्विजवर्षाय सहिरसं ददाम्यहं ततः कथां समाकर्ष्य वाराकान्
 स्पृशंस्त्वया ३२ स्वयमाघातदेवान् न वाग्यतः सहबंधुभिः राज्ञौ जागरां कुर्या
 गीतं नृत्पादिमंगलैः ३३ प्रभाते पूजयेद्देवीं ततः कुर्याद्विसर्जनं विसर्जनं तु
 वै कार्यं मंत्रेणानेन धीमता ३४ आवाहनां शक्तिपुतावरदा पूजिता मया

मन्त्रमभिमुखं दद्यात्तन्निजमंदिरे उद्यापनं ततः कुर्याद्दिवा एव
 सानकं यथावकाशमथ वा कल्पोक्तविधिना ततः सर्वाणि निष्कलानि सु-
 प्रताप्नुयात्पुनर्विना प्रतमे तत्तु यः कुर्यात्पुनराब्धनवान्भवेत् विधावान्
 रोगनिर्मुक्तः सुखी भोगी च जायते इदं ललिता देव्याः कृत्वा प्रतममुत्तमं
 ॐ हृष्यो भवति लोकानां नात्र कार्या किञ्चन रणा अने धर्मं चलभते स्त्री कन्या
 वरमुत्तमं ॐ विजयं पुष्टिमायुस्संप्रसादात्पि बांछितं इत्येतद्भूतमारब्धा-
 तं सेति हासं महर्षेय ॐ शृणु वत्स पत्न्यपि नरो भक्त्येदं सुखमाप्नुयात्

१६

यं यं चिंतयते कामंतं तं माप्नोति निश्चितं १४० उपगललिता देव्याः कथां
 देवर्षिभाषितां शृणुयाद्यो भक्तियुतः स याति परमां गतिं १४१ इति श्री
 स्कंदपुराणे स्कंदविरचिते उपगललितावतं संपूर्णं श्रीः श्रीः श्रीः

17

१६